

**We kunnen
weer naar
buiten!**

ÄPPLARÖ

Tafel met 6 leunstoelen, buiten,
bruin gelazuurd/Kuddarna beige

586.64

©Inter IKEA Systems B.V. 2022

Buren
in de etalage

BIJZONDERE DORPSGENOTEN

In onze dorpen lopen mensen die opvallen. Omdat ze hun nek uitsteken, ergens voor staan of dingen anders doen dan anderen. In deze editie twee positieve dorpsgenoten. We spreken met Barendrechter Ruben Gouman die hoofdconductor is bij de NS. En met Marjon de Vries, moeder en oprichter van stichting Bram.

Ruben Gouman hoofdconductor NS

Vraag jij jezelf weleens af of je echt plezier hebt in je werk? En zo ja, ben je dan inderdaad blij met wat je doet of kom je erachter dat het eigenlijk best tegenvalt? Ik ontmoette Ruben. Ruben woont in Barendrecht, is hoofdconductor bij de NS en één ding weet ik zeker: nog nooit heb ik iemand ontmoet die met zo veel passie spreekt over zijn of haar baan. En niet alleen over zijn baan, maar ook over zijn hobby muziek en zijn 'voorliefde' voor sprookjes zorgden voor een mooi, gezellig en lang gesprek in de zon.

“Ik zie mezelf
als een
visitekaartje
van de NS”

tekst: Kim Bons - Delta Makelaars

“Iedereen mag ontsnappen in een sprookje, zolang je de deur naar de realiteit maar open laat staan.”

Het mooiste kantoor

Ruben en ik nemen, na het maken van de foto's op station Barendrecht, plaats op een muurtje in de zon. Zonder heel veel te hoeven vragen begint hij zijn verhaal met zichtbare trots te vertellen. “Goedemorgen dames en heren... dat mogen rondroepen in een volle coupé vind ik een machtig gevoel en daarnaast het vertrekbevel geven aan een grote trein is zo kicke. Je voelt je dan toch even...(denkt na) Ja, als een kind in een snoepwinkel”. Het leuke is dat de glimlach op het gezicht van Ruben niet verdwijnt terwijl hij praat. Zonder dat ik dan ook maar één woord hoeft te zeggen gaat hij door. “Ik heb de prachtigste baan ter wereld en ook het mooiste kantoor. Op Maastricht na ben ik overal in Nederland geweest waar er een NS-station te vinden is.”

Prinsessen

Het is Ruben goed aan te zien dat hij tijd besteed aan zijn uiterlijk. “Ik zie mezelf als een visitekaartje van de NS en als gastheer voor de reizigers. Dan hoor je er netjes en verzorgd uit te zien. De tijd dat mannen nog echte gentlemen waren, vind ik geweldig. In die tijd had ik best willen leven.” Hoewel hij dan niet toen, maar nu leeft neemt hij wel een voorbeeld aan deze gentlemen. “Ik kom allerlei mensen tegen, zo ook een keer een groep 'prinsessen'. Het was een vrijgezellenparty en alle meiden waren verkleed in een Disney prinsessenjurk. Zo heb ik ze dan ook behandeld: 1^e klas, helpen bij uitstappen, etc.”

Sprookjes bestaan

Alle pinnen op het colbert van Ruben hebben voor hem een betekenis. De locomotief, Anton Piek en reizigers pinnen zijn mij duidelijk. De rest heeft wat uitleg nodig.

Ruben: “De 'harte' pin is uniek. Deze heeft iemand zelf gemaakt en staat voor wat extra liefde. Juist in deze tijd kunnen we dat goed gebruiken. Onder mijn colbert draag ik ook nog de 'sprookjes bestaan' pin. Ik noem mezelf geen fan van de Efteling, maar ik ben wel een groot liefhebber. Het is het sprookje, de sfeer en de nostalgie wat ik er zo mooi aan vind. Weet je? Iedereen mag ontsnappen in een sprookje, zolang je de deur naar de realiteit maar open laat staan. Daar geloof ik echt in.”

Het lieveheersbeestje

We ronden het gesprek af. Zonder dat ik het doorhad heeft Ruben een lieveheersbeestje in zijn hand 'getoverd'. Nog iets waar hij zich in onderscheidt. Hij draagt de lieveheersbeestjes, een bedeltje met touwtje, altijd bij zich en geeft ze weg aan collega's, reizigers en nu dus ook aan mij. “Het is een klein stukje extra geluk voor de gene waarbij ik denk dat die dat kan gebruiken. Hoe ik dat weet? Het is een gevoel. Het bijzondere eraan is ook dat het touwtje dat vast zit aan het lieveheersbeestje kiest bij wie hij hoort. Sommige mensen worden er zelfs emotioneel van wanneer zij de kleur van het touwtje zien en die een bijzondere betekenis voor hen blijkt te hebben”.

Spreek jij, net als Ruben, met een enorme passie over jouw werk of hobby? Laat het ons weten en wie weet staat jouw verhaal in de volgende editie van Etalage. Mail naar redactie@etalagemagazine.nl